

[Madsen-Mygdal.]

Nationalbanken til at opfylde sin Oktroj, det vil sige opretholde Gulddindløseligheden, men da dette Forsøg maatte opgives, fordi det var haabløst — dog først efter, at Norge og Sverige havde vist Vejen —, gik Regeringens næste Forsøg ud paa at opretholde en Kronekurs, der laa betydeligt over Sterling. Ogsaa dette Forsøg maatte imidlertid efter 1½ Maanedes Forløb opgives, bl. a. som Følge af Finansministerens Laanekonvertering i November Maaned. Og efter den Tid har Regeringens Indsats for at opretholde Sterlingpariteten indskrænket sig til gennem Systemet med Tvangsaflevering at give det Udseende af, at vi holder denne Paritet, medens reelle Foranstaltninger til Kronens Opretholdelse desværre hidtil har været savnet.

Som jeg Gang paa Gang har tilladt mig at fremholde for Regeringen, kan vi ikke følge Sterling, hvis det da skal ske paa ærlig og redelig Vis, ved at føre en økonomisk Politik, der paa alle afgørende Punkter er i Strid med den Politik, som den engelske Nationalregering fører. Vil vi følge Sterling, kommer vi ikke udenom, at det er en Nødvendighed at føre en økonomisk Husholdning i vore egne Forhold, der ligner den økonomiske Politik, som danner Grundlaget for Sterlingværdien.

Da Verdensprisfaldet for ca. 1½ Aar siden for Alvor satte ind over vort Lands Grænser, rejste vi fra Venstres Side Krav om, at vort nationale Udgiftsniveau, først og fremmest de offentlige Udgifter, blev tilpasset i Forhold til Nationens stærkt svigtende Indtægter. Jeg tør sige, at meget vilde i Dag have set anderledes ud, ogsaa i valutamæssig Henseende, om Regeringen havde villet gaa ind for denne i og for sig selvfølgelig Tilpasningspolitik. Men i Stedet for afviste Regeringen overlegent enhver Tale og ethvert Forslag om Tilpasning, og Regeringens Chef udtalte endogsaa offentligt, at Regeringen vilde se sin Hovedopgave i at værne det danske Folk mod Tilpasning. Resultatet af dette Værn mod Tilpasning ser vi for os i Dag. Landbruget arbejder under ruinerende Forhold, det øvrige Erhvervsliv er mere eller mindre lammet, og vi staar med en Sommerarbejdsløshed af et forfærdende Omfang. Og dog frygter jeg for, at det først nu i de kommende Maaneder for Alvor vil vise sig, hvad det er, denne Regeringens Værnepolitik, dette Værn mod Tilpasning vil føre vort Land ud i. Det er min bestemte Opfattelse, at den økonomiske Politik, som Regeringen indtil i Dag har fulgt, i sig selv er en haabløs

Politik, og den er paa Forhaand dømt til at bryde sammen. En lille Nation som den danske kan ikke i Løbet af 2 Aar tage imod en Indtægtsnedgang paa over 700 Mill. Kr. og saa uden Hensyn hertil opretholde de samme Udgifter, de samme offentlige Budgetter, de samme Arbejdslønninger og det samme Prisniveau, uden at der opstaar en økonomisk Uligevægt i Samfundet, saaledes som vi netop i Dag ser den for os. Understøttelser fra de offentlige Kasser og nye Skatteudskrivninger kan ikke bøde derpaa. Og vil man ikke Tilpasningen paa den ene Maade, melder den sig paa den anden. Regeringen og de Fagforeninger, hvoraf den er udgaaet, har i denne Periode haft Magt til uden Hensyn til Indtægternes katastrofale Svigten at opretholde de samme Tal paa Udgifterne baade i den offentlige Økonomi og i Erhvervslivet, men hvis man fortsætter dermed, vil det valutamæssigt faa den uafvendelige Følge, at naar man ikke vil sætte Udgiftstallene ned, saa gaar Kronen ned.

Naar man nu søger at give det Udseende af, at Venstre med Afleveringspligtens Ophævelse kun har det skjulte Formaal for Øje at slaa Kronen ned, er det derfor ganske urigtigt. Vi har tværtimod i Tide peget paa den Vej, vi skal følge, hvis man ønsker at opretholde en ordnet Samfundshusholdning og at holde Kronen oppe i Værdi. Men denne Vej har man ikke villet følge, og derfor er det ogsaa, alle maa indrømme, at Kronen allerede i Dag er nede. Hvis Regeringen fortsætter som hidtil, vil Kronen uvægerligt komme endnu længere ned; hvor langt den er nede nu, ved ingen, fordi vi ved den kunstige Kursansættelse tilhyller det virkelige Forhold. Men vi for vort Vedkommende tror ikke paa, at det tjener til nogen Nytte for vort Samfund, at vi fortsat bygger vor Valutapolitik paa en Indbildning, og derfor ønsker vi snarest muligt at vende tilbage til Virkeligheden, saa vi bliver i Stand til at erkende Tilstanden, som den er, og ud fra denne Erkendelse føre en økonomisk Politik, der kan bidrage til Støtte og Opretholdelse af den danske Kronens Værdi.

Endnu skal jeg blot vedrørende denne Afleveringspligt nævne, at det jo kan lyde meget smukt, naar den højterede Handelsminister hævder, at han egentlig kun ønsker at paalægge Landbruget denne Pligt for Landbrugets egen Skyld. Ja, denne landsfaderlige Omsorg ved jo altsaa nøje, hvad der tjener til Landbrugets sande Vel, og naar blot alle andre Erhverv giver Tilslutning, saa rører det ikke Ministeren, at